

- Ujra képviselőjelölt (2. old.)
- A romániai munkásoktól 1933. évi január-februári hősi harcai (3-4. old.)
- Testnevelés és sport (2. old.)
- Pártélet — Váltások valóra követegetesen a pártkongresszus határozatait (3. old.)
- Néptanácsaink megvalósításai — Fejlődik városunk (3. old.)
- Az építőipar időszakos feladatai (3-4. old.)
- A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának február 15-i délelőtti ülése (4. old.)
- Csu De marsall beszéde Moszkvában (1. old.)
- A szovjet-amerikai küldöttség-cserével kapcsolatban (4. old.)

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

Köszöntjük a Vasutasok Napját

Minden évben február 16-án megünnepeljük a Vasutasok Napját. Minél megköszöntőbb, minél természetesebbé válik ez az ünnepnap, annál mélyebb, bensőségesebb érzést vált ki mindazokból, akik nyitott szemmel tekintenek a tegnapi, a mára és holnapra. A Vasutasok Napja az élet, a békés, szabad alkotómunka ünnepe. Már rég kivittük és szemünk fényeként érzük azokat a jogokat, amelyekért történelmünk során ezrek és tízezrek áldozták vérüket, életüket. A szabadság évei pedig megmutatták, hogy ezekkel a jogokkal élni is tudunk.

A vasuti hálózat az ország érendszere, olyan ága a népgazdaságnak, ahol soha, egyetlen órára sem szünetelhet a munka. Városaink és falvaink számára, gyáraink és gazdaságaink, a távoli tartományokban folyó építkezések számára az életet jelenti a szállítási folytonossága. Hiszen még egy egyszerű levél sorsa is a szállítási pontosságától függ. Vasuti dolgozók éjjel-nappal ébernek a hegyek, völgyek közt robbogó sok-sok vonatszerelvényre. Vajdahunyadnak, vagy Resicának szentet és kocsit, a Zeilvölgyének bányáit, a távoli falvainak traktort, ekét, műtrágyát, vagy vetőmagot, a traktorgyáraknak vasat és acélt, városainknak kényeret — íme, mennyi mindent jelenthet a láthatáron növekvő mozdony füstfellege. S ezért külön köszöntet jár. A munka lázában, a saját apróbb-nagyobb bajokkal elfoglalt embereknek többnyire eszükbe sem jut az a néhány vasutas, aki álmátlanul virrasztja át az éjszakát, aki esőben, fagyban ott áll a vagonok féke mellett, aki talán fél-éjszakán át havat lapátol a mozdony előtt azért, hogy idejében rendeltetési helyére érkezze a várva-várt rakomány. Ki gondolna arra éjszakai idején, hogy néhány száz pályatorponkon ebben az időben járja a hegyeket, folyókat átfutó, végtelen sín-párokat, külön-külön lehajolva minden egyes behavazott talpra csavarjáshoz. Pedig őrajtuk mulik, hogy a sötétben, ködben robbogó vonat veszély nélkül jusson tovább a következő állomáshoz.

Mondjunk nekik most köszönetet! Tekintsünk ma melegebben a mozdonyokból kihajló kemény, olajos arokba, szorítsuk meg ezeket az olajos, kormos, erős kezeket. Ezek az emberek a vasutasok, akik a legnehezebb időkhöz a legkiválóbb hősiességgel, ezek az emberek öröklé készen állnak a legnagyobb áldozatokra is a népért. Erre esküdtek történelmünk véres napjain és ezt az esküt ismétlik meg ma is, a 23. évfordulón.

Mozdonyvezetőink körében elterjedt az „ötszáz” mozgalom. Az aradi CFR főműhelyben és fűtőházban, akárcsak az ország valamennyi vasuti műhelyében, lelkes verseny folyik azért, hogy a javításra érkező vagonok és mozdonyok mielőbb újra kifuthassanak. Széles körben elterjedt a takarékosági mozgalom is. Ma már igen gyakran látni vonatalkon olyan szerelvényeket, amelyek az előző hetekben, hónapokban megtakarított üzemanyaggal futnak.

Ennek a lelkes versenynek eredményeként az aradi CFR főműhely és fűtőház már december közepén befejezte egész évi tervadatait. Ez annál is jelentősebb, mert jórészt a szállítási pontosságán mulott az, hogy

A munka ünnepe, a békeharc ünnepe a Vasutasok Napja. Hiszen ma is elszánt harc folyik, akárcsak akkor, Vörös Grivcán. Az ellenség nem tanult az elszorított vereségekből. Azok, akik 1933-ban Grivcán a munkásokra lövettek, ma atombombákkal fenyegetnek, „meteorológiai” légömbökből rejtik békés építőmunkánkra kíváncsi szemüket, hogy elpusztíthassák mindazt, amit a nép felszabadulásunk óta épített.

A döntő erő azonban a népek akarat, akárcsak 1933-ban, a mi oldalunkon van. A népek szerte a világon a békét szeretik és rokonszenvvel tekintenek a mi országunk békés fejlődésére, amelynek minden sikere a nemzetközi békétábori erőssít.

Az évek elmulhatnak, de hőseink és hősi győzelmeink emléke örökké élni fog, tovább lelkesítve nemzetekről-nemzetekről néptünk millióit.

Az aradrajoni pártbizottság plenáris ülése

Az aradrajoni pártbizottság szerdán tartotta meg a Taba gyár klubjában az aktív plenáris ülését. A plenáris ülésen Ivanici Toma elvtárs, a Temesvár-tartományi pártbizottság titkára is résztvett. Megvitatott a II. pártkongresszus dokumentumait, valamint azokat az intézkedéseket, amelyeknek segítségével Aradrajonban valóra válthatják a kongresszus irányelveit.

Rátiu Gheorghe elvtárs, a rajoni pártbizottság titkára megnyitotta a plenáris ülést, majd Gedeon József

népgazdaságunk többi ágában is jelentős eredményekkel zártuk az első öt éves tervet. Ezért jár ma köszönet minden vasuti munkásnak.

A munka jó megszervezésével elmagasult eredmények születtek az elmúlt öt éves terv folyamán a vasuti hálózat kibővítése s a tehervagonok futási idejének csökkentése révén, mint ahogyan azt Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs a II. pártkongresszuson elhangzott jelentésében kifejtette: „A CFR-nél a megrakott vagonok napi átlaga 75 százalékkal növekedett, a tehervagonok futási ideje pedig 1955-ben 4,3 napra csökkent...”

1948 és 1955 között a vasuti hálózat helyreállítására és kibővítésére fordítottuk a beruházásokat: Bumbești—Livezeni, Telos—Viso, Platna Neamț—Békás, Bukarest—Faureni—Tecuci, Tismana—Tirgu Jiu, valamint Ozana—Cracau között és másutt új vasutvonalak épültek.”

A vasutas régen az egész országot bejárta s mégis hontalan volt mindenhol. Eten, álmátlan dolgozott s a fáradságát szuronyal, golyóval, börtönnel fizették. Az államban külön vasuti államot létesítettek számára, hogy még elnyomottabb legyen, hogy még jobban ellenőrizhessék minden mozdulatát. Sok áldozatot követelt ez a múlt. De a Vassile Roaiták és a Constantin Godeanuk áldozata nem volt hiábavaló. Munkásoktól tudta, hogy nem koldulni kell a jogokat, hanem harcolni, áldozatok árán kell kivívni.

A vasutas, ma a szocialista építés egyik legmegbecsültebb harcosa. Az ember, akiben megbízik és akire számít a nép. Ez az a megbecsülés további odaadó, lelkes munkára kötelez. Az idén, második öt éves tervünk első évében, az eddigienél nagyobb feladatok állnak a vasuti szállítási előtt. Szocialista iparunk ütemesen teremt. Ország és állandóan növekvő szája ez, amelybe főként a vasutnak kell a nyersanyagot és üzemanyagot hordania. A mezőgazdaság fellendítése minden eddiginél nagyobb mennyiségű mezőgazdasági gépet, szerszámot, műtrágyát és vetőmagot követel, amit mind vonaton kell elszállítanunk. Szocialista kereskedelmünk csak úgy érheti el a kívánt eredményt, ha a legkisebb zökkenő sem gátolja annak zavartalan ellátását a szükséges ipari árukkal és élelmiszerekkel. Ebben az esztendőben még inkább szükség lesz minden egyes vasuti dolgozó éberségére, biztos kezére és lelkesedésére.

A munka ünnepe, a békeharc ünnepe a Vasutasok Napja. Hiszen ma is elszánt harc folyik, akárcsak akkor, Vörös Grivcán. Az ellenség nem tanult az elszorított vereségekből. Azok, akik 1933-ban Grivcán a munkásokra lövettek, ma atombombákkal fenyegetnek, „meteorológiai” légömbökből rejtik békés építőmunkánkra kíváncsi szemüket, hogy elpusztíthassák mindazt, amit a nép felszabadulásunk óta épített.

A döntő erő azonban a népek akarat, akárcsak 1933-ban, a mi oldalunkon van. A népek szerte a világon a békét szeretik és rokonszenvvel tekintenek a mi országunk békés fejlődésére, amelynek minden sikere a nemzetközi békétábori erőssít.

Az évek elmulhatnak, de hőseink és hősi győzelmeink emléke örökké élni fog, tovább lelkesítve nemzetekről-nemzetekről néptünk millióit.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának megnyitása

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

Február 14-én, a Kreml Palotában megnyitott a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa. Az ülésterem reggel tíz órára megtelt az ország minden részéből a Szovjetunió fővárosába érkezett küldöttekkel. Jelen volt számos meghívott, az ipar és mezőgazdaság elnökei, állami és pártaktivisták, tudósok, a szovjet hadsereg és flotta képviselői, az irodalom és a művészet kiválóságai.

A szovjet nép a politikai tevékenység és a munka újabb hatalmas fellendítésével köszöntötte szeretett kommunista pártjának XX. kongresszusát. A XIX. kongresszus óta eltelt években a szocializmus országának népei a kommunista párt vezetésével újabb nagy sikereket értek el a szocializmus építése kiteljesedésének és a szocializmusból a kommunizmusba való fokozatos átmenet útján. Ezek a sikerek büszkeséggel töltik el a szovjet emberek szívét, hatalmas hazájuk, a nagy és bölcs párt — a kommunizmus összes győzelmeinek ihletője és megtervezője iránt.

A kongresszusi küldöttek és a meghívottak viharos tapsal köszöntötték a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága Elnöksége tagjainak és titkárainak, valamint a külföldi kommunista és munkáspártok küldöttségei vezetőinek a páholyokban való megjelenését. Mindenki felállt helyéről.

A kongresszust N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának első titkára nyitotta meg.

A párt XIX. és XX. kongresszusa között eltelt időszakban — mondotta N. Sz. Hruscsov — a kommunista mozgalom legkiválóbb harcosai közül elvesztettük Joszif Visszarionovics Sztálint, Klement Gottwaldot és Kiu Ti Tokudát. Adózzunk emléküknél felállással.

A jelenlevők valamennyien felálltak helyükről.

Ezután N. Sz. Hruscsov, a kongresszus nevében szívesen üdvözölte a kommunista és munkáspártoknak a kongresszusra érkezett küldötteit. Mindenki felállt helyéről, a teremben viharos taps hangzott el.

A kongresszus ezután ráért a vezetőszerke megválasztására.

Az összes tartományok, területek és köztársaságok küldöttségei képviselői tanácsának megbízásából Podgornij elvtárs javasolta, hogy 39 tagból álló kongresszusi elnökséget válasszanak meg.

Az elnökséget egyhangulag megválasztották.

A kongresszus elnöksége:

A. A. Andrejev	F. R. Kozlov
L. I. Brezsnyev	A. N. Koszigin
N. A. Bulganyin	O. V. Kuuszinen
G. E. Purkackaja	G. M. Malenkov
E. A. Furceva	A. I. Mikojan
B. Gafurov	V. P. Mzsavandze
N. Sz. Hruscsov	V. M. Molotov
A. I. Hvosztuhin	N. A. Muhitidinov
M. A. Jaszov	N. Sz. Patolicsev
N. G. Ignatov	M. G. Peruhin
G. K. Zsukov	K. G. Pizsin
L. M. Kaganovics	P. K. Ponomarenko
I. E. Kalnberzin	Z. A. Rahimbajeva
N. T. Kalscenko	M. I. Rozsnaba
I. V. Kapitov	M. Z. Szaburov
I. G. Kebin	A. I. Szneccsikusz
A. I. Kiricsenko	M. A. Szuszlov
A. P. Kirilenko	D. T. Szepilov
N. V. Kiszlev	N. M. Szernyik
	K. J. Vorosilov

Ezután megadták a szót Furceva elvtársnak, aki a küldöttségek képviselői tanácsának megbízásából javasolta, hogy 15 tagból álló kongresszusi titkárságot válasszanak meg.

A kongresszus titkársága:

N. I. Bjelajev	O. I. Ivacszenko
I. P. Bojcov	N. V. Laptjev
V. M. Csurajev	P. G. Moszkatov
A. D. Danjalov	N. M. Pegov
M. T. Jefremov	Z. T. Szerdjuk
G. V. Jenjutin	M. M. Sztahurszkij
I. D. Dakovijev	A. I. Sztajev
	V. M. Szuszlov

Szerdjuk elvtárs javaslatára egyhangulag megválasztották a kongresszus 11 tagból álló szövegező bizottságát.

A kongresszus szövegező bizottsága:

P. N. Poszpjelov	I. D. Nazarenko
R. N. Jefremov	N. N. Organov
F. V. Konsztantjinov	N. V. Popova
V. T. Lácisz	P. A. Sztajukov
I. D. Musztafajev	A. N. Seljepin
	F. E. Titov

Ezután Szneccsikusz elvtárs javaslatára megválasztották a kongresszus 23 tagból álló igazoló bizottságát.

A kongresszus igazoló bizottsága:

A. B. Arisztov	D. A. Kunajev
A. E. Avhimovics	A. I. Larjonov
Sz. Babajev	L. I. Lubjennikov
G. A. Demiszov	Z. I. Lubjennikov
P. I. Doronjin	N. V. Podgornij
A. I. Gajev	D. Sz. Poljanszkij
E. I. Gromov	Sz. Raszilov
Sz. D. Ignatjev	I. R. Razszakov
I. K. Zsegalin	A. M. Szkolnytkov
P. T. Komarov	T. F. Sztikov
D. Sz. Korotcsenko	Sz. A. Tovmaszian
	I. K. Zamcssevszkij

Jóváhagyták a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának napirendjét.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának napirendje: 1. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának beszámolója — előadó N. Sz. Hruscsov elvtárs, a Központi Bizottság első titkára.

2. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Revizió Bizottságának beszámolója — előadó P. G. Moszkatov elvtárs, a Revizió Bizottság elnöke.

3. A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának irányelvet a Szovjetunió 1956—1960. évi hatodik népgazdaságfejlesztési öt éves tervéről. Előadó: N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke.

4. A párt központi vezetőszerke megválasztása.

Ezután az ülésen elnököl N. A. Bulganyin megadta a szót N. S. Hruscsovnak, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága első titkárnak, hogy előterjesztse a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának tevékenységéről szóló beszámolóját. A küldöttek viharos tapsal köszöntötték N. Sz. Hruscsovot. Mindenki felállt a helyéről.

A reggeli és esti ülésen előterjesztett beszámolót a jelenlevők nagy figyelemmel hallgatták és többszörösen élénk tapsal kísérték.

(A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága tevékenységéről szóló beszámolót, amelyet N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja KB első titkára terjesztett elő, lapunk legközelebbi számában ismertetjük.)

Tulajdonságait tervekkel

A „Precizia” kisipari termelőszövetkezet sokoldalú tevékenységet fejt ki, többféle iparágat egyesít magában, amelyek a szövetkezetben belül külön osztályokat képeznek.

Az aranyművesek januári tervüket jelentősen túlteljesítették. Ezen az osztályon különféle művészi kivetlő készítenek a megrendelő anyagából. Jó munkájuk eredménye, hogy januárt, az öt éves terv első hónapját 117,43 százalékos tervteljesítéssel zárták.

Hasonlóan az optikusok is kivetlő magukért, tervüket 118,94 százalékban teljesítették. A múlt hónapban jelentős mennyiségű szemüveg készült, orvosi előírás alapján.

Az írógép-osztályon többnyire javításokat végeznek egyrészt bérletek szerint, időnkénti javítást a helyszínen, másrészt általános javítást a szövetkezetben. Az év első hónapja számukra is sikerrel zárult: 107,85 százalékos tervteljesítéssel.

Szovjet munkamódszerek alkalmazásával

Soimu Ignat elvtárs, a „G. Dimitrov” gyárban a szakmai verseny élenjárója. A gépműhelyben dolgozik, gyalus. Három gépen az 1955-ös év folyamán átlagosan 250 százalékkal haladta túl normáját. A Zsandarova és a Nyikiforov gyorsgyalulási módszerrel naponta kiváló eredményeket ér el. Három éve alkalmazza ezeket a módszereket. A közlelben dolgozókkal, különösen a fiatalokkal sokat foglalkozik.

A termelésben elért sikereiért és munkatársai iránt tanúsított készséges magatartásáért Soimu Ignat elvtársat, a „G. Dimitrov” gyárnak legutóbb Bulgáriában járt munkásküldöttsége egyik tagjává választották.

A „Vörös Trikot” gyár Rundstahl osztályán dolgozik Reingrubert Antal. Jó munkás, tervét rendszeresen túlteljesíti. Januárban például 24 kiló kötöttáruval gyártott többet. A tervben előírt 84 százalékos minőség mellett Reingrubert Antal elvtárs száz százalékos minőségű munkát végzett.

A Melnyikov, a Zsandarova és a Kovaljov szovjet módszerek alkalmazásával kiváló termelési eredményeket ér el. A bukaresti „December 21” gyár 19. munkacsoportjának kezdeményezésére bekapcsolódott Reingrubert elvtárs is abba a mozgalomba, amely a termelésben elmaradottnak az élmunkások színvonalára való emelését célozza. Reingrubert elvtárs értékes segítséget nyújtott a munkában Fritz Ferencnek.

Mindenki ismeri a „I. Ranghe” gyárban a „Puskin” brigádot. Ennek egyik tagja Czabai Ferenc. Azok közé a munkások közé tartozik, akik ebben a gyárban tanulták meg a szakmát. Czabai elvtárs évek óta alkalmazza a Bikov—Bortkievics és a Koleszov szovjet munkamódszereket. Szép termelési eredményeket ér el hónapról-hónapra. Januárban például 235 százalékos tervteljesítéssel.

UJRA KÉPVISELŐJELÖLT

Schnager Lőrincet, a „Solidaritáta” asztalosipari termelőszövetkezet dolgozóját, 1950-ben az első népi képviselőválasztások alkalmával képviselőjelöltnek javasolták a 91. választókerületbe. Az 1950. december 3-1. első népi választásokon a 91. választókerület tagjai, tevékeny mozgósító munkát fejtett ki az újradolgozó paraszti körben a mezőgazdasági kampányok sikeres befejezése érdekében. Az ő közbenjárásával számos közérdekű munkát végeztek el a 91. számú választókerületben.

1956. január 27. A „Solidaritáta” asztalosipari termelőszövetkezet valamennyi dolgozója értesült arról, hogy ezen a napon tartják a jelölőgyűlést. A szövetkezet minden dolgozója fokozott lendülettel végezte munkáját.

Schnager Lőrinc is csakugy, mint munkatársai, nagy kedvvel dolgozott. A gépházban lévő szalagtűrészek és marógépek zugaitól nem vette észre Hürkecs Andrást, a párt-alszervezet titkárát, aki feléje közeledett.

— Min dolgozol Schnager elvtárs? — kérdezte, amint odaért.

— Ezeket szabom — felelte és rámutatott a melléte lévő székényajtókra.

Egy ideig mind a ketten hallgatagok voltak, majd Hürkecs Andrást megérte:

— Ertesültél arról, hogy ma népi választási képviselőjelölt gyűlést tartunk?

— Hogyne, hiszen ma mindenki csak erről beszél.

— Hát akkor további jó munkát, — mondotta a párttitkár. Mielőtt távozott még hozzáfűzte: — Munkaidő után átmegyünk a 4. számú leányiskolába. Ott tartjuk meg a jelölőgyűlést.

A 4. számú leányiskola nagyterme zsúfolásig megtelt a „Solidaritáta” asztalosipari termelőszövetkezet dolgozóival. Egyesek arra gondoltak, hogy ki volna a legmegfelelőbb, aki képviselhetné őket a néptanácsban. Mások a régi rendszerben lefolyt választásokról beszélgettek.

A beszélgetések azonban csakhamar véget értek. Megkezdődött a gyűlés. Az előadás megválasztása után ráérték a jelölésre.

Pillanatilleg néma csend volt a teremben. A csendet Glovák Vince törte meg, aki szólásra emelkedett.

— Elvtársak! Valamennyien nagyon jól ismerjük Schnager Lőrincet. Vannak közülünk olyanok, akik

még abból az időből ismerik, amikor Eberwein József kisiparosnál inaszkodott. Többen ismerjük a Lengyel butorgyárból. De még jobban 1948 óta ismerjük, amikor belépett a szövetkezetbe. A termelőszövetkezetben kifejtett tevékenysége — folytatta Glovák Vince — világosan bizonyítja azt, hogy minden ügykezelésével a terv előtti teljesítéseiért küzd. Ezért ő javasolom néptanácsi képviselőjelöltnek a 186. választókerületbe.

Az egygyűlést közül többen felszólaltak még és valamennyien Schnager Lőrincet javasolták képviselőjelöltnek.

Már esteledett, amikor véget ért a jelölőgyűlés. Schnager Lőrinc elgondolkodva ment hazafelé. Nem lesz könnyű a feladatom — gondolta magában. De azért büszke volt arra, hogy munkatársai újra őt jelölték.

Ujradolgozó, amint végig ment a sáros Niculin utcán, arra gondolt, hogy ez is majd választókerületbe tartozik. Ennek kikövészése pedig nagymértékben a képviselő közbenjárásától függ. Ezenkívül sok más közérdekű munkát elvégzése függ a néptanácsi képviselőtől. Schnager Lőrinc mindezekkel tisztában van és tetteivel akarja bizonyítani, hogy a dolgozók helyesen tettek, amikor újra képviselőjelöltnek javasolták.

H. I.

Választók háza

Nagyszentpéter községben is megalkult a választók háza, ahova a lakosok dolgozó szívesen látogatnak el. Zámboi József és a többi agitátorok elbeszélgetnek az érdeklődőkkel és felvilágosításokat adnak a választásokkal kapcsolatban.

A választók háza előre összehílt munkaterv alapján tevékenykedik. A munkaterv magában foglalja a II. pártkongresszus dokumentumainak ismertetését, a választók és a jelöltek közötti találkozások megszervezésének idejét, valamint számos előadást, a nők jogairól, valamint a Román Népköztársaság újrainak életéről.

Bau Ioan,

levelező

Közlemény

Az orvostudományi társaság gyógyszerészeti osztálya pénteken, február 17-én este 7 órakor a Horia utcán 2. sz. emeleti szobákban eladást szervez, amelynek előadói: Leb Jacob, Coconoiu Marius és Stauble G. gyógyszerészek.

Törvényszéki hírek

Jogait két-két évi felfüggesztésével sújtotta. Gruescu Davidot két évi börtönnel és állampolgári jogainak egyévi felfüggesztésével, Tóth Istvánt pedig egyévi börtönnel és állampolgári jogainak egyévi felfüggesztésével büntették. Bradean Gheorghe és Porusnicu Stefan bűntettese pedig hét-hét hónap, Szanizló Zoltánt pedig négy havi börtönbüntetésre ítélték.

Lupau Barbara, a Karl Marx utca 54. számú ház lakója, hosszú időn át hamisított hulladékár-bonokkal üzlekedett, s így sok állampolgárt károsított meg. Lupau Barbara visszaesős bűnös, és ezért a törvényszék háromévi börtönnel büntette.

Moldovan Gheorgheni, az „Alimentara” kereskedelmi szervezete 16. számú egységének volt felelősénél egy ellenőrzés alkalmával 4.629 lej hiányt állapított meg. Kíttant, hogy ezt az összeget Moldovan Gheorghe elcsúszasztotta, s ezért egyévi börtönbüntetésre ítélték.

Radionapló

Csütörtök, február 16

BUKAREST I: 8.00: Központi sajtószemle. 8.10: Reggeli hangverseny. 9.00: Jacob Muresan klasszikus román szerző nyitányából. 9.30: Gyermekmesék. 10.00: A rádió népi zenekara játszik. 10.32: László: h-moll szonáta. 11.00: „Mindennél-mindenkinek.” 12.00: Román könnyűzene. 12.40: Békeharci dalok szovjet szerzőktől. 12.55: Hírek. 13.00: Román népi zene. 13.30: Szimfonikus zene. 14.12: Dalok. 14.45: Estrád-musika. 15.30: Hírek. 15.35: Zeneszerzőink folklor műveiből. 16.00: Az Álbán NK zeneszerzőinek dalaiból. 16.15: Zenés műsor gyermekek számára. 16.45: Kültügyi kommentár. 17.00: A szovjet rádió énekkarának és szimfonikus zenekarának műsorából. 17.30: Rádiójáték. 17.48: Könyvnyüzene. 18.00: Előadás. 18.15: A Német DK könnyű zenéjéből. 18.55: Hírek. 19.00: Rádiójáték. 19.45: A rádió énekkarának és szimfonikus zenekarának műsora. 22.30: Románok. 23.00: Hírek, sport hírek. 23.15: Táncczene.

BUKAREST II: 13.05: Dalok. 13.25: Könyvnyüzene. 13.30: Hangverseny. 14.20: Gaby Grubea tagedűművész hangversenye — zongorán kíséri Mariana Parnica. 14.30: Miről ír a „Scinteia”? 14.40: Dalok népünk harci multjának hőseiről. 15.00: Hírek. 15.05: Román népi melódiák. 15.30: Hangverseny. 16.00: Rádiójáték. 16.15: A népek zenéjéből. 16.45: Gheorghiu Vinogradov szovjet énekes műsora. 17.30: Román népi zene. 18.00: Román könnyűzene. 18.26: A rádió énekkara és szimfonikus zenekarának hangversenye. 19.00: Falvak újsgája. 19.30: Kivánság-hangverseny. 20.20: Táncczene. 21.15: A szovjet rádió adása. 22.00: Hírek, sport hírek. 22.25: Könyvnyüzene. 22.45: Szovjet népi zene.

BUDAPEST (KOSSUTH): 9.10: Magyar nóták. 9.40: Balettzene. 10.20: Az erdőkirály. 11.00: Hírek. 11.10: Rádiójáték. 11.40: A prágai szimfonikus zenekar játszik. 12.00: Válaszolunk hallgatóinknak. 12.15: Fuvósinduló. 12.30: A család. Elbeszélés. 13.00: Hírek. 13.10: Kórusok. 13.30: Részletek Rossini: A szevillai borbély című operájából. 14.00: Falusi híradó. 15.45: A dán nép zenéje. 16.00: Hírek. 16.10: Emlekezés Salomon Ernőre. 16.30: Magyar muzsika. 17.00: Az épülő kommunizmus nagy országában. 17.30: Szív küldi. 18.00: Hírek. 18.10: Táncczene. 18.40: Ifjú Figyelő. 19.10: Fosztók. Zenés játék. 19.40: Hírek. 19.50: Emlekezés Heinére. 20.54: Jóéjszakát gyerekeik! 21.00: Esti muzsika. 23.00: Hírek. 23.15: Bartók-est. 24.40: Yves Montand új felvételeiből.

Testnevelés és sport

Elismeréssel írnak a lapok a szovjet sportolók olimpiai szerepléséről

A Szovjetunió sportolói a VII. Téli Olimpia versenyén, Cortina d'Ampezzóban nagyszerűen szerepeltek és teljesítményeikről behatóan és elismerően írt a világsajtó. A New York Herald Tribune párhuzamot von az amerikai és a szovjet sportolók szereplése között. A lap tudósítója közölte több amerikai sportvezető nyilatkozatát, amelyben leszármazottak, hogy az amerikai sportolók a jövőben sokkal keményebben kell dolgozniuk, ha sikeresen ohaítanak szerepelni, az USA kormányának pedig nagyobb támogatásban kell részesítenie a sportot, Arra a megállapításra jutott az elkiíró, hogy az amerikai versenyzők kényelmes életmódja is egyik oka a gyengébb szereplésnek. Ezt a megállapítást alátámasztotta az amerikai olimpiai csapat vezetője is. Véleménye szerint a szovjet téli sportolók sikerének egyik alapja, hogy a szovjet dolgozók, munkájuk befejeztével, tömegesen keresik fel a sportpályákat, hogy ott keményen edzenek, az amerikaiak ezzel szemben otthon, a televízió mellett kényelmeskednek és egyre kevesebb kedvet éreznek a kemény, sok lemondást, önmegtartóztatást követelő sportmunkához. Az amerikai lap azzal fejezi be cikkét, hogy a nyári olimpiáig hátralévő hónapokban alapos felkészülés szükséges, ha az USA nem akar a némes sportversenyekben lemaradni.

A kanadai lapok is a dicséret hangján írnak a szovjet sportolókról. Meltatják a szovjet sportolók nagyszerű csatáját és az

olimpián jelen volt kanadai jégkorong szakértők magasra értékelik a szovjet jégkorongozók tudását. A Canadian Press hírügynökség tudósítója azt írja, hogy a szovjet jégkorongozók a legjobb kanadai csapatot győzték le. Különösen kiemelik a lapok a szovjet védelemből Szogubov játékaát, dicsérik Krilov, Gurisov, Kuzin, Pantjukov és Pucakov teljesítményét.

Az angol Reuter hírügynökség sportszerkesztője, Vernon Morgan, összefoglalójában kiemeli, hogy a Szovjetunió, amely első ízben jelent meg a téli olimpián, a si- és jég-sportokban a legcsodálatosabbakat hozta ki: hét arany, három ezüst és hat bronzérmét nyert és főlegesen lett első a nem hivatalos pontversenyben. Dicséri a szovjet gyorskorcsolyázók és sífutók teljesítményét és felhívja a figyelmet arra, hogy a szovjet sportolók talán már a következő téli olimpián az alpesi számokban és a síugrásban is a legjobbak lehetnek. Végül rámutat Morgan a szovjet sportolók mindig példamutatóan kifogástalan viselkedésére.

Részletesen méltatják a szovjet sportolók eredményeit az olasz lapok is. Az Il Messaggero szerint a szovjet jégkorongcsapat a torna legösszesített jobb és legsportszerűbb együttese volt. A Corriere della Sport is nagy elismeréssel ír a szovjet jégkorongozók stílusáról, a szovjet 4x10 kilométeres sífutó-váltó győzelmét pedig a téli olimpiai játékok egyik legnagyobb meglepetésének minősíti. A l'Unita című lap is nagyra értékeli a szovjet sífutók teljesítményét.

Két csúcseredmény — saját költségén...

Ausztrália gazdag ország, de sportra nem jut elég pénz az ausztrál államnak, különösen nem gyorskorcsolyázásra.

Colin Hickey, a kitűnő ausztrál gyorskorcsolyázó semmi pénzt sem kapott a téli olimpián való részvételre. Hickey azonban makacs ember és elhatározta, hogy minden segítséget nélkül részt vesz a téli olimpia gyorskorcsolyázó versenyén. Elhatározását követte: alapos felkészülés után elszerezte a gyorskorcsolyázó versenyén a második helyet.

Néhány sorban

Ploesztben az angol női válogatott mérkőzött a román női utánpótlás válogatottal. Az angol női asztali teniszszerek 5:1 arányban győztek.

Csütörtökön kezdődik Budapesten a magyar-román válogatott asztali tenisz mérkőzés, amelyre a román

játékosok már megérkeztek a magyar fővárosba.

A belgrádi „Proletar” kosárlabda csapat második mérkőzésén 91:75 arányban győzött Bukarest válogatottja ellen.

A romániai munkásosztály 1933. évi január-februári hősi harcai

A munkásosztály pártvezetői tudatában egyik legnagyobb fejezete az 1933. január-februári hősi harcok, amelyek hatalmas csapatokat mértek az elnyomó burzsoázia ellen. A munkásosztály harca az európai proletariátus első méltó válasza volt a hitlerizmus reménytelenül végtelen háború törőtt bevezetésére és a hazai burzsoázia fasizáló törekvéseire.

Az 1929—1933-as gazdasági világválság

Az 1929—1933-as években az egész világot a kapitalizmus általános válsága alapján kibontakozó soha nem látott méretű túltelítési válság rázta meg. A dolgozók milliói megélhetés nélkül maradtak. A burzsoázia sok államban a fasisztus bevezetésére törekedett. Rablóháborúkat, elsősorban szovjetellenes háború kibontakozásával a válságot levezetni. A széles népi tömegek, élükön a munkásosztállyal, a kommunista pártok vezetésével, kemény harcokat vívtak gazdasági és politikai törekvések megvalósításáért, a fasisztus, a szovjetellenes rablóháború ellen. Ugyanakkor a Szovjetunió hatalmas léptékű hadait az első öt éves terv megvalósítása felé.

A gazdasági válság kibontakozása a polgári-földesuri Romániában

A gazdasági válság Romániában nagyon korán jelentkezett. Különösen a mezőgazdasági válság sújtotta Romániát, a parasztság tömegesen kezdett elszegényedni. Az ország a külföldi imperialistáktól, teljesen függő helyzetben volt. A munkások ezreit elbocsátották. Így például a nagyipari munkásság 20 százaléka munka nélkül maradt, a fizetéseket 40—50 százalékkal csökkentették. A kormány bevezette az „élelmezési gör-

béket”. Hónapokon keresztül nem folyóították a fizetéseket, nyugdíjakat. Az uralkodó osztály fényűző életmódja mit sem változott. A burzsoázia és a külföldi imperialisták uralkoma hozták a nemzeti parasztpártot, amely kevésbé volt kompromittálva és azt a szerepet szánták neki, hogy a tömegek elégedettségét lecserelje. Ez a kormány még jobban kiszolgáltatotta az országot az amerikai-angol és francia imperialistáknak. Egymást érték a soha nem látott panamák. A kormány minden ügykezelése arra irányult, hogy külföldi gazdák parancsa szerint Romániát a szovjetellenes rablóháború előretolt bástyájává változtassa.

A munkásosztály harcának kibontakozása

A súlyos nyomorba került munkásosztály elégedetlensége egyre növekedett. A burzsoázia-földesuri kormány mindent megtett a jobboldali szociáldemokrata vezeték aktív segítségével az elégedetlenség levezetésére. A párt az illegális viszonyai között arra mozgósította a munkásosztályt, hogy szervezze meg a szociáldemokrata munkás-egységfrontot, szervezzen tömegmozgásokat. Rámutatott arra, hogy a proletariátus gazdasági helyzetét csak a fennálló népiellenes rendszer megdöntésével javíthatja meg. Az Egyesült Szakszervezetek 1929. áprilisában Temesváron a párt irányításával megtartott kongresszus harca hívta az egész romániai munkásosztályt a gazdasági válság forradalmi megoldásáért, a Szovjetunióval való barátságot. A munkásosztály széles tömegek megértését a párt szavát. Együttérzt Bukarestben, Rescán, Kolozsváron és másutt a gazdasági és sokszor politikai sztrájkok, tüntetések. 1929. áprilisában folyt le Lupényban is a munkások hősi harca.

A befurakodott osztályellenesség azonban elvélen frakció-harcokkal gyengítette a párt erejét (1929—

1931). Nagy szerepet játszott ebben V. Luca. A Kommunista Internacionálé Végrehajtó Bizottságának politikai segítségével sikerült csak a frakció-harcoknak véget vetni.

A Kommunista Romániai Pártjának 1932-ben tartott ötödik kongresszusa leszógozte a párt szervezeti, ideológiai, stratégiai és taktikai alapelveit a marxizmus-leninizmus alapján és világos harci programot állított a kommunista elé. A kongresszus megmutatta a válságból való kiszabadulás forradalmi útját, állástfoglalt a szovjetellenes rablóháború ellen. A párt sikeresen alkalmazta az IV. kongresszus irányelveit és a dolgozó tömegek harcainak élére állt. A szakszervezetekben mind jobban megerősödött a „vörösellen-zék”. A vasutasok harcának élére a párt irányítása alatt álló akcióbizottság került, amelyet Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs vezetett. A szociáldemokrata vezeték mesterkedése ellenére egymásután szervezték a sztrájkokat Rescán, Aradon, Galacón. A gazdasági harcot mestersen kapcsolták egybe a politikai követelésekkel. 1932-ben a párt irányításával megszervezték a háborúellenes akcióbizottságot, amely erőteljes harcot folytatott a szovjetellenes háborús készülődések ellen.

Az 1933-as február 2-i sztrájk

1933. elején a vasuti munkások helyzete mind elviselhetetlenebbé vált. A párt V. kongresszusán megállapított irányvonal szerint a kommunista nyit harcot szerveztek. Az akció élén Gh. Gheorghiu-Dej, Ilie Pintilie, Chivu Stoica és mások állottak. 1933. január 28-án a grivici vasuti műhelyek igazgatósága leszállította a kifizetésre kerülő béleleket összegét. Négyezer munkás negyórán tüntető sztrájkja arra kényszerítette az igazgatóságot, hogy visszavonja intézkedéseit. A munkások ezenkívül 20 százalékos béremelést, drágasági pótlékot, a hordárak, takarítók,

inasok helyzetének javítását követelték, valamint azt, hogy az igazgatóság ismerje el az üzemi bizottságot. E követelések teljesítéséért 2000 munkás tüntetett január 31-én. az áruló jobboldali szociáldemokrata vezetők minden mesterkedése ellenére. 1933. február 2-án hétezer grivici munkás kezdett sztrájkolni. A munkások elfoglalták a műhelyeket. A párt mozgósította a többi műhely dolgozóit is. Ezer és ezer munkás és munkandéklő, a sztrájkolók családtagjai sereglettek a grivici műhelyekhez. Sok bukaresti gyárban a munkások kifejezték szolidaritásukat a sztrájkolókkal. Az ország legfontosabb vasuti csomópontjain, Kolozsváron, Iasiában, Galacban, Pascanban is szervezték sztrájkokat. A munkásosztály hatalmas megmozdulása arra kényszerítette a kormányt, hogy teljesítse a legfontosabb követeléseket. A munkástömegek bizalma és ragaszkodása fokozódott a kommunista párt iránt, amely megszerzte és győzelemre vezette ezt a harcot.

Az 1933-as február 15—16-i hősi harcok

Az aljas Vaida kormány csak szorultságban teljesítette a vasuti munkások követeléseit. Csakhamar bevezette az ostromállapotot, feloszlatta a munkásosztály szervezett, bídozotta és letartóztatta a harc vezetőit, köztük Gh. Gheorghiu-Dej elvtársat is.

A grivici munkások a megtörtésnek a harc fokozásával válaszoltak. Hétezer munkás, a szabadon maradt kommunista vezetéssel február 15-én sztrájkba lépett. Követelték a letartóztatottak szabadonbocsátását, a február 2-i vívmányok tiszteltetését, a feloszlaltot üzemi bizottság, szakszervezet elismerését. Tizenkétezer munkás sereglett a grivici műhelyekhez és tiszteivel védte bent lévő munkástestvéreit. A reakció győveresen igyekezett elnyomni a munkásság harcát. Az egyik katonai egység megtagadta az engedelmességet, mások is közel álltak ehhez. A kormány erre, legálázatossá ki-szolgálta, a csendőrséket és határ-őröket vezényelte ki, akik csak ke-

mény harc után tudták elfoglalni a gyár előtti területet. A műhelyekben a munkások végső ellenállásra határozták el magukat. Február 16-án hajnalban a reakció lerészegített katonái megrohanták a műhelyeket. A munkások elbarikádozták magukat a műhelyekben és órákig ellenálltak. Vasile Roaita ott esett el költetessége teljesítése közben, a szívére mellett. A reakció kizsálgatói sok ezer munkást gyilkoltak meg.

A petróleumi munkások harca

A petróleumi munkások helyzete is egyre romlott. 1932-ben Párizsban a kőolajipari társaságok elhatározták, hogy Romániában a termelést 30 százalékkal, a munkások bérért pedig 40—50 százalékkal csökkentik, jelentős részüket pedig bocsássák el. A petróleumi munkások csakhamar belátták, hogy helyzetükön csak kitartó, bátor harc-cal javíthatnak. 1932. decemberében az angol érdekeltségű Astra Romina vállalatnál követelték a kollektív szerződés bevezetését, a fizetés emelését és az elbocsátások beszüntetését. A vállalat vezetősége engedett a munkások nyomásának. Február 1-én sztrájkba léptek a Romíno—Americana vállalat munkásai követeléseik teljesítéséért. A rendőrség és a katonaság brutálisan megtámadta a munkásokat és a sztrájk vezetőit letartóztatta. A munkások jelentős része körülvette a ploesti rendőrséget és kiszabadította a letartóztatott vezetőket. A Romíno—Americana vállalat igazgatósága kénytelen volt teljesíteni a munkásság követeléseit.

Az ország többi városában

A vasuti és peróleumi munkások harcával párhuzamosan kibontakozott a párt vezetése alatt az egész munkásosztály forradalmi harca. A bukaresti nagy gyárakban, a Vulcaniban, a „Sei”-ben, a Mociorniban, a Malaxaban sztrájkok kezdődtek. Iasiában a vasuti munkások nagy harcát Ilie Pintilie vezette. Kolozsváron, Temesváron, Aradon, Nagyváradon, Galacón és az ország ügyszólván minden munkásközpontjában sztrájkoltak a végsőig elkészedett munkások.

A burzsoázia-földesuri reakció terrorja

Az 1933-as február 15—16-i események után a reakció több mint kétezer munkást hurcolt a börtönbe. A szigorú katonai hadi terrorháború indítottak a nép ügyének következetes védelmére ellen. A munkásosztály a párt vezetésével azonban folytatta a harcot.

A vasutasok vezetői, akiket katonai bíróság elhurcoltak, Bukarestben meg Craiován, élükön Gh. Gheorghiu-Dej elvtárral, leleplezték a burzsoázia-földesuri rendszer népiellenes voltát. Leleplezték az uralkodó osztály szovjetellenes mesterkedéseit, a jobboldali szociáldemokraták árulását. A vádlottakkal vádlók lettek. A jobboldali szociáldemokrata vezetők, a rendőrséggel együttműködve, mindent elkövettek, hogy a vádlottakat minél keményebb ítélettel sújtsák. A párt harca mozgósította a munkásosztályt a bebörtönzöttek érdekében. Az ostromállapot ellenére gyűléseket tartottak a tömegek az elnyomók önkénye ellen, tiltakozó aláírások ezreit gyűjtötték. Az egész nemzetközi forradalmi proletariátus, élén a Szovjetunió munkásosztályával, kifejezte szolidaritását a romániai munkások hősi harcával.

Az 1933-as hősi küzdelem jelentősége

Az 1933-as hősi harcokat a reakciónak sikerült elojtania, mégis igen fontos eredmények születtek. A fasisztus őrjáti csapatok mérték és éveket visszavetíttek az ország fasisztizálásának folyamatát. A hóhé Vaida kormánya megbukott. Az 1933-as harcok megerősítették a munkásosztályt harci öntudattal, a párt befolyását a tömegekre. Bebizonyosodott, hogy egyedül a párt képes sikerrel harcba vezetni a munkásosztály széles tömegeit az elnyomás és a kizsákmányolás ellen.

Hazánk dolgozóit mindig kegyelettel gondolnak az 1933-as harcok hőseire és nagyszerű tetteikről ért megítenek, hogy pártunk vezetésével válóra váltsák forradalmi törekvéseiket.

Glück Jenő

Pártélet

Váltsuk valóra következetesen a pártkongresszus határozatait!

— A Komán Munkáspárt Temesvár-tartományi bizottságának az aktívával tartott plenáris ülése —

Február 7-én tartotta meg aktívájának részvétellel a Román Munkáspárt Temesvár-tartományi bizottsága plenáris ülést, amelyen megvitatott a II. pártkongresszus dokumentumait és azokat az intézkedéseket, amelyeknek fogantatásának érdekében a kongresszus határozatainak gyakorlatba ültetése érdekében Temesvár tartományban. Ezalkalommal Patilneq Vasile elvtárs, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tagja, a Temesvár-tartományi pártbizottság első titkára tartott beszámolót, amelyben a pártokommunizmus — és elsősorban a Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs által a kongresszuson előterjesztett Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tevékenységéről szóló jelentés — lényegében elemelte a tartománybeli pártszervek és szervezetek tevékenységét.

Mind a beszámoló, mind a hozzájárulások, visszajelzések a román, magyar, szerb és német dolgozók testvéri munkája révén a pártszervezetek vezetésével elért eredményekről. Ugyanakkor a gyűlésen felszínre kerültek a pártmunkában megmutatózó hiányosságok.

A kongresszusi dokumentumokban megjelölt feladatok alapján a plenáris ülés megkülönböztetett figyelmet fordított a vállalatok munkatermelékenységének emelésére. A beszámolóból és a hozzájárulásokból kitűnt, hogy a tartományban számos új üzem és gyár épült, a régi vállalatokat pedig korszerű technikai berendezéssel látták el. Noha egyes vállalatok teljesítették, sőt túl is szárnyalták tervfeladataikat, mégis a munka termelékenysége tartományi viszonylatban nem növekedett a megjelölt feltételek megvalósulása.

A munkatermelékenység terén megjelölt feladatok nem teljesítésének okairól beszélve, sok felszólaló rámutatott arra, hogy számos pártszervezet nem fordított kellő figyelmet a központi kérdésre. Több helyen elemzték a munka termelékenységét és jó határozatok születtek, mint például a resioai Kohászati Kombinátnál, de a gyenge szervező munka és a határozatok teljesítése ellenőrzésének elhanyagolása oda vezetett, hogy a határozatok csak papíron maradtak.

A resioai városi pártbizottság titkára, Gh. Radu elvtárs, kifejtette, hogy a kombinát pártszervezete nem helyezte tevékenységének középpontjába a berendezések maximális kihasználását. Az új technika bevezetését nem tekintették főfeladatának; egyes megkezdett munkákat befejezését, amelyek a fenti célt szolgálták, indokolatlanul húzták-halasztották. A felszólaló rámutatott azokra az intézkedésekre, amelyeket a munkatermelékenység növelésére hoztak, végül pedig arról beszélt, hogy a resioai kohászók a kongresszusi határozatoktól lelkesülve, teljes lendülettel fognak dolgozni az új ötvenes években.

(* Megjelent a Scinteia 3517. számában).

tervből rájuk háruló feladatok valóra váltásáért.

— Már a második öt éves terv első napjai óta — mondotta Socaci Ioan, az aradi „G. Dimitrov” vagongyár pártbizottságának titkára — vállalatunkban a szocialista verseny a munkatermelékenység emelésének jegyében bontakozott ki. A kongresszuson megjelölt nagyjelentőségű feladat — a fejlett tapasztalatok elterjesztése — érdekében a pártbizottság tervbe veszi, többek között, a Radu Dumitrică elvtárs vezetésével 1957. évre termelő IMSZ-brigád tapasztalatainak széles körben való alkalmazását.

Az aninai bányai pártbizottságának titkára, Damian Ioan elvtárs rámutatott arra, hogy a bányában a munkatermelékenység elsősorban azért csökkent, mert nem foglalkoztak a ciklusok grafikon módszerének terjesztésével és a munkaszervezésben észlelt hibák megszüntetésével. A továbbiakban kifejtette azt is, hogy sem a tartományi, sem a rajoni pártbizottság nem adott kellő figyelmet a segítségért az aninai bányai kommunizmus kérdése megoldásában.

A vita alkalmával a felszólalók különösen kiemelték a politikai munkát a munkatermelékenység megvalósításának a vállalatok tevékenysége minőségében emelésével való szoros kapcsolatát. Egyesek, mint Pop Rozalia, az Indusiria Linii gyár pártbizottságának titkára, Dombi Sándor, a resioai kombinát géposztálya alapszervezetének tagja, rámutattak arra: egyes gazdasági ágak tevékenységében megmutatózó hiányosságok a tartományi pártbizottságnak is tulajdoníthatók. A tartományi pártbizottság tagjai és aktivistái megelégedtek azaz, hogy sokszor csak „láthatóságokat tesznek” és nem tanulmányozzák alaposabban a különböző vállalatok helyzetét, nem segítik valójában a pártszerveket és szervezeteket az észlelt hibák megszüntetésében.

Mint ahogyan az természetes is, a tartományi pártbizottságnak az aktívájával tartott plenáris ülésen fontos helyet foglalt el a II. pártkongresszuson a mezőgazdaság szocialista átalakítása érdekében megjelölt feladatokkal kapcsolatos vita. Mind a jelentés, mind a vitában résztvevők, kiemelték a kongresszus bírálatának helyességét, amely a Temesvár-tartományi pártszervezet és a tartományi munkájszervezetek közötti kapcsolatokat erősíti. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tevékenységéről szóló jelentés útmutatásai alapján alkotott annak a megbeszélésnek, amely a tartományban a mezőgazdaság szocialista átalakításának kérdéséről kibontakozott.

A résztvevők a bírálat és az önbírálat szellemében lényegesen derítették azokra a főbb hiányosságokra, amelyek előidézték Temesvár tartományban a mezőgazdaság szocialista átalakításának lassú ütemét.

A felszólalók visszaverték a tartománybeli egyes párt- és állami szervezetek törekvését, hogy elszakítsák a

bő természetű politikai munkát a mezőgazdaság szocialista átalakításának feladataitól. Cosma I. elvtárs, Csákova-rajoni pártbizottságának titkára és Iana Constantin, az Oravica-rajoni néptanács végrehajtó bizottságának elnöke rámutatott arra, hogy huzamosabb ideig egyes pártaktivisták úgy vélték: a vetési, vagy a termésbegyűjtési mezőgazdasági kampányok időszakai nem alkalmasok kollektív gazdaságok és társulások létesítésére. A tények azonban azt bizonyítják, hogy 1955 augusztusától — decemberéig, tehát nyáron is, ősszel is, amikor alaposabb politikai és szervezési munkát fejtettek ki az alapszervezetek, 17 kollektív gazdaság és 6 mezőgazdasági társulás létesült. Cosma elvtárs visszaverte a Temesvár-tartományi GTA igazgatóság téves fellegzését, mely szerint a gép- és traktorállományoknak csak a mezőgazdasági munkálatokat kell végezniük, anélkül, hogy politikai munkát fejtessenek ki a mezőgazdaság szocialista átalakítása érdekében. Mindamellett, hogy a tartományi pártbizottságot értesítették erről, nem intézkedtek.

Tartományunk csaknem valamennyi községében adtak be kérvényeket új kollektív gazdaságok és társulások létesítésére — mondotta Andreca Constantin mérnök, a tartományi pártbizottság mezőgazdasági osztályának vezetője. — Meg van minden kívánt feltétel a mezőgazdaság szocialista átalakítása ütemének meggyorsítására. De ehhez konkrét vezetőre, állandóbb és mélyebb politikai és szervezési munkára van szükség, olyanra, amely elsősorban minden egyes községben, faluban a feltételek mérlegelése ismeretén alapul. Andreca elvtárs bírálta egyes pártszervek és szervezetek magatartását, mert lebecsülték a mezőgazdaságban a szövetkezés alacsonyabb formáit.

Ha elemezzük az új Gátalja rajonbeli helyzetet, — mondotta Jeler Romulus elvtárs, a rajoni pártbizottság első titkára — úgy véljük, hogy 1960-ig megvalósíthatjuk az ütemezést, a kongresszuson a mezőgazdaság szocialista átalakítása ütemével kapcsolatban megjelölt feladatokat. A gyűlésen Jeler elvtárs kifejtette azokat a szervezési és politikai intézkedéseket, amelyek biztosítják majd ezeknek az előírásoknak a megvalósulását.

Asteleanu Vasilia, aki a nők sorában végzett pártmunkáért felel, felszólalásában rámutatott arra, hogy nem folyik állandó munka a falusi dolgozó asszonyoknak a mezőgazdasági termelőszövetkezetek egységeibe való bevonása érdekében. A mezőgazdaság szocialista szektorában kevés nő bízik meg felelős munkával. Az egész tartományban csak egyetlen egy asszony van, aki kollektív gazdasági elnök. Több száz brigádvezető közül pedig csupán három nő.

A fentemlítt tények ellenére el kell mondanunk azt is, hogy a plenáris ülés nem volt eléggé komatív a

pártmunkában megnyilvánuló hiányosságokkal szemben.

A gyűlés végén felszólalt Cosma Ioan elvtárs is, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének titkára. Cosma elvtárs kifejtette, hogy a temesvártartományi szervezet a párt egyik hatalmas szervezete, amely képes sikerrel megoldani a kongresszuson megjelölt feladatokat.

A beszélt rámutatott arra is, hogy Temesvár-tartományunk ipari-mezőgazdasági jellegű fogva a mezőgazdaságban nagy jelentősége van. Eppen ezért az iparban tevékenykedő pártszervezeteknek arra kell törekedniük, hogy jobban megismerjék a munkatermelékenység emelésének és az önköltségek csökkentésének konkrét útjait. Az iparban különös figyelmet kell fordítani az új technika bevezetésére, a meglévő termelőeszközök teljesítőképességének kihasználására, a termelés menetének jobb megszervezésére, a fejlett tapasztalatok rendszeres terjesztésére, a munkások szakképzésére és a szocialista munkafegyelmek megerősítésére.

A pártmunka fogvalékonosságairól szólva Cosma I. elvtárs rávilágított arra, hogy azok, a tartományi pártbizottság hibás munkamódszereinek is tulajdoníthatók. Semmiképpen határozat, gyűlés, beszámoló nem helyettesítheti az ellenőrzést és a kézzel fogható segítséget, amelyet a rajoni pártbizottságoknak kell nyújtania a mezőgazdaság szocialista átalakítását folytatott harcban. Segíteni kell a rajoni pártbizottságokat, hogy konkrét munkaterveket dolgozzanak ki a mezőgazdaság szocialista átalakítását folytatott munkálatok kapcsán. Ezeknek a terveknek elő kell irányozniuk részletesen a szükséges szervezési és politikai intézkedéseket, mindegyik rajon jellegének figyelembevételével.

Különösen fontos, — mondotta Cosma elvtárs — hogy a munka súlyát helyezzük a pártalapszervezetekre, amelyek tevékenységüket közvetlenül a dolgozó parasztságnak sorában fejtik ki. A pártstrukturoroknak, a pártapparátus tagjainak többségét kell tartózkodniuk a falusi pártalapszervezetekben, segíteniük kell azokat a párt vonalának és határozatainak alkalmazásáért folytatott munka megszervezésében.

A tartományi pártbizottság plenáris ülése, a II. pártkongresszusnak a pártszervezetek tevékenységének megjavítására, a párt, a gazdasági és a kulturmunka területén hozott határozatok alapján, intézkedési tervet fogadott el.

A tartományi pártbizottság és az aktív plenáris ülése megmutatta a párt temesvártartománybeli szervezeteinek szilárdságát, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége — áln G. Gheorghiu-Dej elvtárral — iránti ragaszkodását. A résztvevők nyilvánították elhatározásukat, hogy ismeretlenn fogják a kongresszus határozatait, mozgósítják és megszervezik a tartomány dolgozóit a pártkongresszuson megjelölt feladatok valóra váltásáért.

Sonia Moldovanu

Néptanácsaink megvalósításaiból

Fejlődik városunk

Hosszan sorolhatnánk fel azokat a feladatokat, amelyek a néptanácsokra, államhatalmunk helyi szerveire hárulnak. Elettünk minden mozzanata elszakíthatatlanul összekapcsolódik munkájukkal.

Pártunk fontos célkitűzéseit közé tartozik a városok, falvak átalakítása. A népi hatalom éveiben Anadavros néptanácsa jelentős eredményt ért el a város fejlesztése és építése terén is. Néptanácsunk helyi gazdasági osztálya az utóbbi években bőséges tapasztalatokat szerzett a helyi gazdaságok vezetésében és irányításában. A végrehajtó bizottság tagjai eljátszották a helyi gazdaságok megszervezésének gyakorlati tudnivalóit.

Gazdagodó életünk kifejezője az utóbbi időben kikövezett utcák, a rendezett lakóházak, a fákkal, virággyalokkal díszített terek. A villanyvilágítással ellátott peremvárosi házak, az egészségügyi és kulturális intézmények, mind szocialista városunk előhírnökei.

1954 folyamán a helyi gazdasági osztály közel 9 millió lej feleltett be a dolgozók igényeit szolgáló munkálatokra. Az 1955. évi költségvetés 79 százalékát társadalmi, kulturális természetű beruházásokra irányították elő.

Néptanácsaink megalakulása óta évről-évre gyarapodik kikövezett és aszfaltozott utcáink száma. 1954-ben a nyerskövel való kikövezést 11 utcában 16.400 négyzetméterre vezették el. Még a múlt év folyamán befejezték a Merfű, Tudor Vladimirescu, A. Ipătescu, Ureche, Calea Bodrugului, Aurel Vlaicu, Celăi, Barbusse, Petru Rareș és számos más utca kikövezését, illetve aszfaltozását. Az utcák rendezésében jelentős segítséget adtak városunk dolgozói. Így például a Varga Katalin utca kikövezéséhez, a képviselői mozgósított munkája eredményeként, számos lakos járult hozzá önkéntes munkával.

A városépítési munkálatok egyik eredménye a parkok, sétányok létesítése. A CFR állomás előtti park, a Kortársaság utjának parkosítása, a törvényszék, a Kulturpalota és egyéb középületek előtti virágágyak szébbé teszik városunkat. Az Eminescu-park gyermekparkká való átalakítása, torna- és játékszerekkel való ellátása sok gyermeknek nyújt kelleme szórakozást. A virágágyak, parkok virágai való ellátásáról a városi kertészeti gondoskodik. Már most több ezer virágpalánta nevelésével várja a tavasz beköszöntését.

Városunk egyik igen elhanyagolt része volt és még ma is az, a Marospart. A múlt év nyarán rendezhözött városi strand bejárata, a sétány egy részének kifestése, a hosszú szakaszon kitépelt kopád, barátságosabb képet ad városunk Maros-parti részének. Bevezették a Maros jobbpartjának elvezetését és a folyó kiszáradásának kanyarjánál lévő 200 méter távolságban való megerősítését.

Néptanácsunk végrehajtó bizottságának hatáskörébe tartozik — a helyi gazdasági osztály közreműködésével — gondoskodni a lakások

karbantartására előirányzott összegek megfelelő felhasználásáról. A néptanács keretében működő ILLA vállalat, amely a lakóházak javításai munkálatainak kezével foglalkozik — a múlt év folyamán 61 lakrészt adott át a dolgozóknak. Az ILLA vállalat a 338 házhoz tartozó és a nöbízottság egyes tagjaival karöltve számos akciót kezdeményezett a lakóházak karbantartása érdekében.

A városi néptanács a vízellátás megjavítása érdekében két kútat furatott, a Calea Victoriei utvonalon pedig 1200 méter szakaszon új vízvezeték csőhálózatot fektettek le. A múlt év nyarán fejezték be a városi közfürdő javítási munkálatait. Nemrég készült el a pernyávari fürdő és ezzel a városvezető dolgozóknak régi kívánsága teljesült. A pernyávari „Puskín” kultúrthozon épületében korszerűen berendezett fürdő nyolc tussal szerelték fel és további munkálatok folynak nyolc kádifürdő építésére.

Néhány évvel ezelőtt még számos külvárosi lakóház nélkülözött a villanyvilágítást. A múlt év folyamán 7,5 kilométer szakaszon 37 utcában vezették be a villanyáramot. Így Buszában a Ghiocel, Ségában a Giordano Bruno, Gradiste-lelelen a Tociuscu, Zsigmondháza pedig a Titan utcák lakóházaiban gyúlt ki a villanyfény.

Nagy fejlődést ért el városunk a közúti közlekedés megjavítása terén is. 1944-ben városunk egyetlen közszállító eszköze sem rendelkezett. Ilyen körülmények között nem volt könnyű feladat a buszosa-földesuri rendszer által elhanyagolt közúti közlekedés megjavítása. 1953—55 között a városi közüzemek dolgozói a meglévő 13 villamoskocsi mellett újabb nyolc nagy befecődképességű kocsit helyeztek forgalomba. Ezenkívül ZIS és a közelmúltban forgalomba helyezett hazai gyártmányú Mao Ce-dun társas gépkocsik szállítják munkahelyükre a messzelakó dolgozókat.

A városi néptanács segítségével nyújtott a kulturális és egészségügyi intézmények létrehozásában is. 1954 augusztusában nyílt meg a 2500 férőhelyes nyári színház. Egy éve annak, hogy befejezték a szülészeti és a nőgyógyászati kórházhoz tartozó rendelőintézetet és 1955 december 31-én ünnepélyes keretek között adták át a rendelőintézetnek az új szülészeti blokkot, amely a városi szülészeti- és nőgyógyászati kórház egyik részlegeként nyílt meg. A kibővített központi kórház sebészeti osztálya legjobb bizonyítéka annak, hogy milyen szereltek és gondoskodással övezi népi demokratikus rendszertünk a dolgozó embert.

A városunk fejlesztése terén elért sikerek mellett természetesen még sok a tennivaló. Számos olyan munkát, intézkedést indult el, amelynek eredményét csak néhány év múlva élvezhetik dolgozóink. Városfejlesztésünk távlati terve azokat a célkitűzéseket jelöli ki, amelyeknek megvalósítása szocialista városá alakítja majd át Aradot.

K. A.

Az építőipar időszerű feladatai

latat eredeti rendeltetése a vasutépítés volt és a muszáki személyzetének nagyrészt leginkább ezen a téren képezték ki. Ez a tény érezteti hatását a vállalat aradi építkezési munkaterepén. Például a Coopmetál szövetkezet építkezéseinek egy sereg elemi hibát követelt el és csak a szövetkezet muszáki megbízottjának volt köszönhető, hogy azokat idejében felfedezték. De érezteti hatását a munkálatok szervezése terén is, ahogyan azt az ARTEX és a Precizia munkaterepén láthatjuk, uvoanis itt alapos lemaradás tapasztalható.

A vállalatok érték szerinti profilálását eddig is felfeltették ugyan, de bizonyos kiserők munkálatok elvégzésére hiányoztak a megfelelő vállalatok. Ez odavezetett, hogy legtöbb vállalatnak az értéktáron alól is kellett munkálatokat végeznie. Ennek következtében a vállalat nem tudta magát beállítani egy meghatározott gépesítési fokra és munkakerejével nem tudott ésszerűen gazdálkodni. Ugyanis a kisüzemi munkálatok nem engedték meg a nagyüzemi gépek bevezetését és ugyanakkor nagyszámú munkaerőt tartottak leköve a többi építkezés rovására. Egyrészt tehát sok gép használatlanul hevert, másrészt sok építkezés számára nem tudták biztosítani a munkaerőt. Ez a tény gyakran akadályozta a befejezési munkálatok elvégzését. Világos, hogy ezek a tényezők minden esetben a termelékenység rovására mentek. Ezeken a hibákban is segítettek a kongresszus irányelvei, amelyek városi és falusi helyi építési szervezetek felállítását irányozták elő. Ezek mindegyikében mentesíteni tudják majd az építési törszetteket a kisebb és javítási munkák elvégzésétől.

A kongresszusi irányelvek alapfeladatának tűnik ki az építőipar elé a termelési idő megrövidítését, a befe-

jezési munkák alapvető megjavítását és az építkezés önköltségének árának csökkentését. Egészen világos, hogy az említett alapfeladatok megvalósítása érdekében fokozni kell az építőipar termelékenységét. Ennek lehetősége két fő tényezőtől függ: az építőiparban alkalmazott gépesítés fokozásától és az előgyártott épületelemek alkalmazásától. Meg kell vizsgálnunk, hogy milyen eredmények várhatók az említett tényezőktől.

A földmunkák és beton és habarcskeverési, a vakolási és simítási munkák gépterővel történő elvégzése hatványozottan meggyorsítja a termelési és ugyanakkor nagyszámú munkaerőt szabadít fel. Ezeket a munkákat azután ott lehet felhasználni, ahol a gépesítés alkalmazására csökkentett lehetőségeink vannak. De mindezekben felül, a gépesítés megoldja a munkalevelek legfontosabb kérdését, az anyagoknak vízszintes és függőleges szállítását. A TEBA textilgyár építkezéseinek alkalmazott toronydarúval a 124. számú építési vállalat naponta 25—30 munkást szabadított fel más munkákra. Emellett a szükséges anyagokat lényegesen rövidebb idő alatt juttatta el a közvetlen munkahelyre s ugyanakkor az elhasznált energia ára tízezerötszöröse annak a munkabárnak, amelyet a szállításra kellett volna fordítani kézi erő alkalmazása esetén. A villanygyárban folyó építkezéseknél az alapos számúra szükséges árszokból eredő földmennyiséget fűtőszalaggal szállítják a felszínre és ugyanakkor fűtőszalag segítségével juttatják el az alapszázhoz szükséges anyagokat az alapgyödrébe.

Ahhoz, hogy egy építkezési vállalat teljesen kihasználhassa gépállományát, okvetlenül szükséges a gépek karbantartására megfelelő gondot fordítani. Szükséges, hogy a

rendelkezésre álló gépeket a hozzátartozó személyzettel, valamint a szükséges üzemanyaggal együtt, pontos terv szerint irányítsák a különböző munkahelyekre. Nem szabad olyan szervezeti hibáknak előfordulniok, mint amilyenek az aradi Allami Színház munkaterepén szinte állandódtak. Itt ugyanis a betonkeverő géptől néhány méternyire kézi erővel keverik a betont, mert vagy üzemanyagról és géprészről, vagy pedig a gép karbantartásáról felejtett el gondoskodni a helyi építési vállalat.

A gépesítéssel párhuzamosan ki kell terjesztieni az előgyártott elemek alkalmazását, ami fokozatosan szellemi munkát alakítja majd át mind a könnyű munkát, mind pedig az építőipar többi ágát. Előgyártott épületelemek alatt egyrészt az épület vázát szolgáló vasbeton lemezeket, másrészt a különböző kitöltő testeket értjük. A fontosabb építkezéseknél már az első öt éves terv folyamán is alkalmaztunk vasbeton oszlopokat, gerendákat és kesztonokat, de a következő öt éves terv folyamán lényegesen ki kell terjesztünk az eddig szerzett tapasztalatokat. Többszörösen kell előgyártott vízvezeték-csatornák és a kisépületeknél alkalmazható kőszalag szerelési eljárásait.

Az előgyártás az építőipar termelékenységének fokozása szempontjából rendkívül jelentőséggel bír. Könnyen megérthetjük ezt, ha tekintetbe vesszük a következőket: az előgyártott elemek alkalmazása esetén a munkalevelet nem történik más, mint az épület különböző szerkezeti és kitöltő alkotórészeinek összeillesztése. Az alkotórészek előállításának gyári útján tehát tökéletesebb műszaki körülmények között, fokozottabb ellenőrzés mellett — történik, ami egyáltalán nem jelenti, hogy a termelés független az időjárás viszonyosságaitól.

Amíg tehát egy helyszínen kiöntött vasbeton elem kihasználására lehetőség van, az előgyártott

vasbeton elem elhelyezése után a szerelési munka folytatódhat és a vakolással sem kell várnunk a kiszáradás elvégzéséig. A falazótestek és a tértöltő lapok alkalmazása is nagymértékben meggyorsítja az építkezés ütemét, elsősorban az idomok nagyobb térfogata miatt. Egy falazótest térfogata például megfelel 4,6, sőt 12 téglafal térfogatának és az elhelyezése nem vesz sokkal nagyobb időt igénybe egy téglafal elhelyezése idejénél.

Válhatalaink nagyrésze sikerrel alkalmazta az előgyártott elemeket. A 124. számú építési vállalat a TEBA textilgyárnál, a szalámi gyárnál, a megmésztő állomásnál és sok más építkezésnél alkalmazott részben vagy egészen előgyártott épületelemek. A Progressul helyiipari vállalat és az ICAZ berendezkedtek mezőgazdasági építkezések számára előgyártott elemek sorozatgyártására. A második öt éves terv nagyobb szükségleteinek kielégítésére a 12. számú építési törszét városunkban egy nagyobb üzem építését kezdi el még az idén, amely számos előgyártott elemtypust fog gyártani. Az említett üzemek homok és kavics-ellátására az öt éves terv folyamán Arad közelében egy gépesített kavicsbányát nyitnak meg, amelyet korszerű eszemestályozó berendezéssel látnak el.

Az előgyártott elemek sikeres alkalmazása az alapos és körültekintő tervezéstől függ. A tervezőknek kell megoldani az előgyártott elemek könnyű kezelési és szerelési lehetőségét és nem utolsá sorban az olcsó gyártási feltételeket. A szabványosított elemeknél a tervező hivatott a legmegfelelőbb típus megválasztására, ahol a szerkezeti kérdések mellett szemelőt kell tartania a munkalevelek fekvését, tehát az előgyártott elemek eljuttatását a munkahelyig.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

A Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának február 15-i délelőtti ülése

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Kommunista Pártjának február 14-én megnyitott XX. kongresszusa folytatja munkálatait. A február 15-i délelőtti ülésen P. G. Moszkotov, a Revizós Bizottság elnöke előterjesztette a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának tevékenységéről szóló beszámolóját. Ezután megkezdődött N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága első titkárának a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának tevékenységéről február 14-én előterjesztett beszámolójával, valamint a Központi Revizós Bizottság tevékenységéről szóló beszámolóval kapcsolatos vita.

Csu De marsall beszéde Moszkvában

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ.

A szovjet–kínai barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés megkötésének hatodik évfordulója alkalmából Csu De marsall, a Kínai Népköztársaság alelnöke, aki jelenleg a szovjet fővárosban tartózkodik, beszédet mondott a moszkvai televízióban.

Csu De marsall beszédében hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió sokadalmi, rendszeres, önzelen segítségére nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a Kínai Népköztársaság sikeresen rövid idő alatt begyógyította a háború ütötte sebeit és nagy lép-

tekkel indulhatott el a szocialista építés útján. A kínai nép szíve mélyből köszönetet mond a szovjet népek ezért a hatalmas, testvéri támogatásért — mondotta.

Mélyszéles örömmel tölti el bennünket — folytatta ezután — hogy a nagy szovjet nép a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a Szovjetunió kormányának vezetésével ragyogó sikereket ért el a kommunista társadalom építésében. Elmondotta, hogy a kínai nép a szovjet nép példamutatására nyomán a Kínai Kommunista Párt és a kormány vezetésével gyors

ütemben, megnövekedett erővel építi a szocialista társadalmat.

A nagy Lenin béképolitikáját követve a világ békéjének hatalmas bástyája — folytatta a továbbiakban. A kínai népek és kormányának szilárd elhatározása, hogy a nagy Szovjetunióval, a népi demokratikus országokkal és az összes békeszerető országokkal a népek közötti barátság és a nemzetközi feszültség további enyhítéséért, a népek közti béke és testvéri együttműködés megerősítéséért.

A szovjet-amerikai küldöttségszerkezet kapcsolatban

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériuma az USA moszkvai nagykövetsége útján emlékiratot juttatott el a Szovjetunió külügyminisztériumához s ebben kifejti azokat az elveket, amelyeknek tiszteletben tartása kívánatos volna a kulturális, tudományos és műszaki küldöttségeknek a két ország közötti cseréjével, illetve a küldöttségszerkezet kiállításával kapcsolatban.

A memorandum kifejti, hogy az USA-kormány érdekelve van a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti küldöttségszerkezet fejlesztésében s hogy az amerikai fél véleménye szerint ennek a cserének a kölcsönösség elve alapján kell kibontakoznia, a kölcsönös érdeklődésre számot tartó különböző területeken előre kidolgozott programnak megfelelően. A memorandum a többi között javasolja egy program kidolgozását orvostudományi és mezőgazdasági küldöttségek kölcsönös látogatására és kifejezésre juttatja azt az óhaját, hogy ezt a kérdést vitassák meg a washingtoni szovjet képviselővel.

A Szovjetunió külügyminisztériuma a fenti memorandummal kapcsolatban február 3-án emlékiratot nyújtott át az USA moszkvai nagykövetségének, amely a többi között a következőket tartalmazza:

Mint ismeretes, a szovjet kormány több ízben állást foglalt a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti küldöttségszerkezet kibővítése mellett. A minisztérium megelégedéssel veszi tudomásul az amerikai külügyminisztériumtól azt a nyilatkozatot, hogy az USA-kormány érdeke az ilyen szerkezet fejlesztése.

A szovjet kormány osztja az USA-kormányának ama véleményét, amely szerint ahhoz, hogy a küldöttségszerkezet mindkét fél számára a lehető leghasznosabbá váljék, helyes volna minden adott esetben konkrét programot kidolgozni a küldöttségszer-

ke fejlesztésére, a küldöttségszerkezet alakításával pedig tiszteletben kellene tartani a kölcsönösség elvét. Ami a magán személyek egyéni utazásainak kérdését illeti, a szovjet kormány véleménye szerint ebben az esetben is úgy érthető el a legkedvezőbb eredmények, ha az ilyen utazások a kölcsönösség elvének alapján és minden megkülönböztetés nélkül megszervezték a két ország között. Ezzel kapcsolatban megemlítené azonban az USA-ba szóló beutazási vízumok megszerzésével kapcsolatos eljárás, amely új nyitányt és egy kölcsönös kérdést nyitott meg, ami lehetetlenné teszi a szovjet állampolgárok utazását az USA-ba.

A szovjet kormány véleménye szerint a Szovjetunió és az Egyesült Államok közötti kulturális, tudományos és műszaki küldöttségszerkezet kiállítására, az amerikai állampolgárok látogatására a Szovjetunióban és

a szovjet állampolgárok az USA-ban, jelentős mértékben hozzájárul a szovjet és az amerikai nép közötti megértéshez és országaink kapcsolatainak megjavításához. A szovjet kormány annak a reményének ad kifejezést, hogy a szovjet magán személyek USA-beli látogatásához szükséges formákhoz teljesítse az Egyesült Államok kormányának ugyancsak betartja a kölcsönösség elvét és megteszi a szükséges intézkedéseket az Egyesült Államokba való beutazási vízum kiadásával kapcsolatos eljárás módosítására.

Ami az USA külügyminisztériumának az orvostudományi és mezőgazdasági küldöttségszerkezet programjának kidolgozására vonatkozó javaslatát illeti, a Szovjetunió külügyminisztériuma szintén kíváncsi arra, hogy ilyen program előkészítését és kész tárgyalásokat kezdeni ebben a kérdésben.

A hét filmje

„DÖZSA GYÖRGY” mozi február 22-ig: Ali baba Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

Naponta matiné 11 órák.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: február 22-ig: Ali baba. Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 órák.

Naponta matiné 11,30 órák.

„HERBAK JANOS” mozi: február 19-ig: Giuseppe Verdi. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

Naponta matiné 11 órák.

„I. L. CARAGIALE” mozi: február 21-ig: Diszeladás. Előadások 3, 5, 7 és 9 órák.

„UJ IDOK” mozi: február 19-ig: Erősebb az éjszakánál. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): február 19-ig: Bögly. Előadások: hétköznap: 7 órák, vasárnap: 3, 5, és 7 órák.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): február 19-ig: Pármal kolostor. Előadások: 5 és 7 órák.

„DECEMBER 30” üzemi film-színház: február 18 és 19-én: Valahol már találkoztunk. Előadások: 3, 5 és 7 órák.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): február 17-én, 18-án és 19-én: A világ bajnok.

AZ ARADI BÁBSZÍNHÁZ MOSZKVA: Csütörtökön, február 16-án 17,15 órák: Pirospapírok. (Az előadás román nyelven).

A Szovjetunió külügyminisztériumának nyilatkozata a közel- és Közép-Kelettel kapcsolatos angol-amerikai intézkedésekről

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Eisenhowernek, az USA elnökének és Edennek, Anglia miniszterelnökének a washingtoni angol-amerikai tárgyalásokról kiadott február 11-i közös nyilatkozata, bizonyos közös intézkedéseket irányoz elő, anélkül, azonban, hogy eléggé pontosan meghatározná ezeket az intézkedéseket a jellegét. Mindazonáltal máris nyilvánvalóvá vált, hogy ezek, az ENSZ keretén kívül, a közel- és középkeleti országok részvételével nélkülözhetetlenül veszélyeztetik a Közép-Kelet békéjét és biztonságát és ugyancsak óhatatlanul megsértik az ebben az övezetben levő országok függetlenségét és szuverenitását, ami ellentétben áll az Egyesült Nemzetek Szervezetének elveivel és céljaival.

Ezzel kapcsolatban a Szovjetunió külügyminisztériuma szükségesnek tartja kijelenteni a következőket:

A washingtoni értekezlet résztvevői azt állítják, hogy a közel- és középkeleti országok tekintetében tervezett intézkedéseiket az „izraeli és arab szomszédai közti kapcsolatok feszültsége” teszi szükségessé. Ugyanakkor beállítják a dolgokat, mintha az USA, Anglia és Franciaország 1950 május 25-i háromhatalmi nyilatkozata az Egyesült Nemzetek Szervezetén kívüli önhatalmu akciókra jogosítaná fel őket.

Könnyen érthető, hogy a háromhatalmi nyilatkozatra való hivatkozást a többi között az a tette szükségessé, hogy Franciaországot is bevonják az említett intézkedésekbe.

Nem első ízben történik meg, hogy megkísérlik ráerőszakolni a közel- és középkeleti országokra egyes idegen körök akaratát, noha a körök érdekei idegenek a közel- és középkeleti országok népeinek nemzeti törekvéseitől.

Ezen országok népei nem alaptalanul hozzák kapcsolatba a nyugati hatalmaknak ezeket az akcióit a kolonijai monopóliumok, a monopóliumok, hogy saját megzavargatásuk érdekében használják ki a vidékek közönségét, anélkül, hogy tekintettel lennének az országok népeinek érdekeire.

Nem érdektelen megemlítenünk, hogy az USA, Anglia és Franciaország három nyilatkozatát, az arab országok annak idején joggal tekintették arra irányuló kísérletnek, hogy a Közép- és Közép-Kelet bizonyos hatalmait között befolyási övezeteket osszák s merénylőnek az arab országok függetlensége és szuverenitása ellen.

Ezzel magyarázható, hogy a három hatalom fent említett nyilatkozata adott 1950 június 21-i közös választásban Egyiptom, Szíria, Libanon, Szaudi-Arábia, Jemen, Irák és Jordánia kijelentették, hogy „nem engednek meg semmi olyan természetű akcióit, amely megsérti a szuverenitásukat vagy függetlenségüket.”

A szovjet kormány már az USA, Nagy-Britannia, Franciaország és Törökország kormányaihoz intézett 1952 január 28-i jegyzékében — az USA, Anglia és Franciaország háromhatalmi nyilatkozatára utalva — kifejtette álláspontját a három hatalomnak ezzel az akciójával szemben. A három hatalom utóbbi a Közép- és Közép-Kelet országait elsősorban katonai tervei eszközeként tekintti.

A további események beigazolták, hogy a nyugati hatalmak akcióinak a Közép- és Közép-Kelet országait szemben semmi közük sincs az a területben lévő országok nemzeti érdekeihez, sem pedig általában a béke érdekében. Sőt mi több, ezek az események megmutatták, hogy az ilyen akciók nyilvánvalóan ellentétben állnak a béke érdekeivel, valamint az a vidéken élő népek létérdekeivel, amelyek elválaszthatatlanul egybekapcsolódnak az összes békeszerető népek érdekeivel, mert a népek mind a nemzetközi feszültség enyhítésére, a fegyverkezési hajszák megszüntetésére, az államok közötti kapcsolatokban kíváncsiak a bizalom fejlesztésére s társadalmi és állami rendszereikre való tekintettel a közös ügyek és kis államok békés együttműködésére törekednek.

Eppen a fent említett katonai tervek megvalósítása céljából kötötték meg a hirtelt bagdadi paktumot is, amelyet az arabok méltán neveznek a népek börtönének. Ismeretes, hogy ez idő szerint kísérletek történnék arra, hogy kiszélesítsék ezt az újabb agresszív blokkot, amelynek létrehozására a feszültség súlyosbodásához vezet a közelben és közvetlenül veszélyeztetni a közel- és középkeleti államok biztonságát és nemzeti függetlenségét. Ismeretes továbbá az is, hogy a közel- és középkeleti államok túlnyomó többsége erősen szemben áll minden arra irányuló kísérlettel, hogy bevonják őket a katonai csoportosításba és szuverenitásukat megfigyeltségük alá a katonai kötelezettségekkel és más leigázó kötelezettségekkel kössék meg kezüket és lábukat. Az újabb katonai blokk megalkotásában megnyilvánuló akcióik igazolására most úgy próbálják beállítani a dolgokat, mintha nem ezek az akciók, hanem a „szovjet blokk” akciói súlyosbították volna a feszültséget ezen a vidéken és fokozták volna egy újabb háború kockázatát.

De egyre kevesebben vannak azok, akik hitelt adnak e képtelen és a közönségesen homlokegyenest ellenkező állításoknak.

A washingtoni nyilatkozat a többi között azt hangoztatja, hogy az értekezlet résztvevői — úgy mond — „az izraeli és arab szomszédai között fennálló viszály rendezését óhajtják”. Jó lenne, ha a dolgok így állnának.

De ebben az esetben miért hozzák ezeket a határozatokat az érdekeltek országok részvétel nélkül, a háttér mögött. A közönségesen és bizonyítják, hogy nyilvánvalóan ellentétben van az ilyen nyilatkozatok és a nyugati hatalmaknak a Közép- és Kö-

zép-Kelet országaival szembeni bizonyos akciói között.

Ezenkívül a sajtóban az utóbbi időben olyan hírek jelentek meg, amelyek azt mutatják, hogy bizonyos hatalmak csapatokat szándékoznak az említett vidékre küldeni s ezeket a híreket nem cáfolták meg. Feltehető, hogy ezzel a kérdéssel kapcsolatban megadják a szükséges magyarázatot és nyilatkozatot tesznek, hogy elhárítsák a közel- és középkeleti országok — és nemcsak az országok — jogos aggodalmát az említett hírekről kapcsolatban.

A csapatmozgások, a közel- és középkeleti országok területére, a béke megerősítésének érdekében nyilvánvalóan ellentétben álló akciók lennének, amelyek veszélyes surlódások és a feszültség tüzezzékké hozzák létre az illető vidéken. Ez még inkább megnehezítené az a vidék országai közti vitás kérdések megoldásának lehetőségét.

A Szovjetunió külügyminisztériuma a közel- és középkeleti biztonságra vonatkozó 1955 április 16-i nyilatkozatában rámutatott arra, hogy a Szovjetunió nem nézheti közömbösen a közel- és középkeleti vidéken kialakuló helyzetet, mert ez közvetlen kapcsolatban áll a Szovjetunió biztonságával, mivel a Szovjetunió — bizonyos más hatalmaktól eltérően — a vidék közvetlen közelében terül el.

A Szovjetunió külügyminisztériuma szükségesnek tartja ismételtül kijelenteni, hogy minden olyan akció, amely bonyodalmakhoz és a feszültség fokozódásához vezet a Közép- és Közép-Kelet vidéken, szükségszerűen jogos aggodalmat vált ki a szovjet kormány részéről.

Egy olyan akció, mint idegen csapatok küldése a közel- és középkeleti országok területére az érdekeltektől való hozzájárulása és a béke fenntartásáért fő felelősséget viselő szervnek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának jóváhagyása nélkül, az ENSZ alapokmányának és egy egész sor állam szuverenitásának durva megsértését jelentené.

A szovjet kormány reméli, hogy álláspontja megértésre és teljes támogatásra talál minden békeszerető állam részéről, amely érdekelve van a közel- és középkeleti országok békéjének, biztonságának és területi sérthetlenségének megőrzésében.

Ami a szovjet kormányt illeti, békés külpolitikai elveit hiven a jövőben is védelmezni fogja a béke ügyét, védelmezni fogja a közel- és középkeleti országok szabadságát, függetlenségét és a belfüggetlenek való be nem avatkozását, s a többi érdekelt állammal együtt elő fogja mozdítani a vidék biztonságának megerősítését.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete nem hunyhat szemt a közel- és középkeleti országokkal szemben alkalmazott effajta akciók fölött, amelyek megsérthetnék nemzeti függetlenségüket és veszélyeztetnék a béke fenntartását ezen a vidéken.

Guy Mollet és az algériai kérdés

A mikor e hónap első napján elhangzott az új francia kormány új elnökek kormánypolitikája, az egész nemzetközi sajtó kedvezően ítélt meg az algériai helyzet alakulásának távlatait. Szinte egyhangúan az a vélemény alakult ki, hogy noha Guy Mollet programja sok tekintetben nem felel meg a széles néptömegek törekvéseinek, mégis nagy lépést jelent előre a régebbi helyzethez képest és sok pozitív ponttal rendelkezik. Kétségtelen, hogy a határozott pozitívumok közé kell sorolnunk az új miniszterelnök állásfoglalását az algériai kérdésben.

Mint ismeretes, Guy Mollet kijelentette, hogy szándékában áll végzetvini az Algériában meghonosított terrornak és megtorló intézkedéseknek és megvalósítani az algériaiak teljes egyenjogúságát.

Franciaország dolgozó népe örömmel üdvözölte a kormánypolitikáinak ezt a részét, hiszen az algériai kérdés megoldása az ország legégetőbb kérdése közül is az első helyen áll. A kérdés csak az volt, hogy Guy Mollet milyen módszerekkel szándékozott megvalósítani programját. Mert például az egész francia közvélemény egyetértett abban, hogy Algériában szabad választásokat kell tartani, de az is bizonyos volt, hogy a választások megtartása a jelenlegi helyzetben nem időszaki. Ugyanis a választások megtartásának elengedhetetlen előfeltétele a szabad választásokhoz kedvező légkör megteremtése. Ugyanakkor az is nyilvánvaló volt, hogy az algériai kérdés rendezésének útján első lépésként fel kell venni a kapcsolatot az algériai nép meghatalmazott képviselőivel.

Guy Mollet első intézkedését igazolni látszottak a közvélemény várakozásait. Elsősorban kijelentette, hogy megteremt a választásokhoz szükséges feltételeket és utána ha-

létként megvárja a választásokat az egyenlő választójogi alapján a megszüntetett azt a „kuria-rendszer” néven ismert reakciós választási módot, amely lehetővé tette, hogy egymillió francia gyarmatosító ugyanannyi képviselőt válasszon, mint a kilencmillió algériai.

A továbbiakban Guy Mollet leváltotta kormányzó tisztségéből Soustelle-t, aki a gyarmatosító körök hírséges kiszolgálójaként meghonosította Algériában a megfélemlítés és a lakosság elleni vad terror közszerrendszert. Soustelle helyett Catroux tábornokot nevezték ki Algéria főköormányzójául, azt a Catroux tábornokot, aki mérsékelt politikájáról és liberális nézeteiről ismeretes s aki tehát alkalmasnak látszott az új politika intézkedéseinek végrehajtására.

Végül pedig kedvező visszhangot váltott ki az egész Franciaországban az új miniszterelnöknek az az elhatározása, hogy azonnal látogatást tesz Algériában.

Alig néhány nap telt csak el a kormánypolitikát elhangzása után és Guy Mollet máris díszeset gyorsasággal nyelbeütötte algériai utazását, hogy a helyszínen oldja meg a legfontosabb kérdéseket. S itt robant ki az első ellentét az új kormány és az úgynevezett „ultrakolonisták” (a francia gyarmatosító körök legreakciósabb rétege) között. Az ultrakolonisták, akik az utóbbi években mindvégig az „erős kéz” politikájának szükségességét hangoztatták, tiltakozó tüntetést szerveztek az Algériába érkező Guy Mollet ellen. Hírlapok csoportok követték támadták meg a miniszterelnök kíséjét és „Halál Molletre”, „Lámpavasar Catrouxra!”, valamint más hasonló jelzavakkal akarták megzavarni a rendet.

Az ultrakolonistákat nem indokoltan aggályok töltötték el Guy Mollet kormánypolitikája. Ugy vették, hogy a miniszterelnök megfélemlítésével algériai politikai célkitűzéseinek megvalósítására kényszeríthetik. Ugy vették, hogy a tüntetéssel és egyéb hasonló eszközökkel biztosítják maguknak továbbra is azoknak az előjogoknak a zavartalan gyakorlását, amelyeknek szomorú eredményeiről Algéria jelenlegi kilencven százaléka kitévő analfabétája, az algériai szántóföldek hatvan százaléka francia tulajdonjoga tanusít.

Jellemző, hogy az ultrakolonisták tüntetéseiket a francia telepesek „védelme” néven ügynökökkel folytatták. Ez azonban annyira átlátszó manővernek bizonyult, hogy még a nyugati lapok is kénytelenek voltak elismerni: a tüntetés célja a kormány tagjainak és elsősorban a miniszterelnöknek a megfélemlítése volt. „A gyarmatosító előjogok lenntartása érdekében azt a látszatot akarják keltetni, — írta a párizsi Express — hogy az algériai franciák egységes kolonialista reakciós blokkot alkotnak és hogy mindannyian a polgárháború folytatását kívánják. Mismen hamisabb ennél!”

Nyilvánvaló, hogy az ultrakolonisták nem képviselhetik sem az algériai franciák, még kevésbé az egész francia nép véleményét. Ez a csoport csak azt a maroknyi nagybirtokost és nagytőkést képviseli, aki az algériai polgárháború folytatásával, a lakóterrel alkalmazásával kívánja és tudja csak fenntartani ideig-óráig uralmát.

Ha még nem is tudni pontosan, hogy az ultrakolonisták tüntetése mennyiben befolyásolta Guy Mollet

miniszterelnököt, az bizonyos, hogy Catroux tábornok takarodott fűt. A lapok részletesen beszámoltak róla, hogy még mielőtt elfoglalta volna algériai államhelyét, beadt a lemondását. A kormány helyébe Robert Lacoste-t, a Mollet kormány gazdasági és pénzügyminiszterét nevezte ki Algéria főköormányzó tisztségébe. Lacoste a szocialista párt tagja és feltételezhető, hogy egyetért a szocialista miniszterelnök programjával, ami kedvező előjel a kormány tevékenysége, illetve az algériai helyzet rendezése szempontjából.

Február 11-én Guy Mollet vizsdaérkezett Párizsba. A miniszterelnök nem nyilatkozott még hivatalosan algériai utja eredményéről és nincs tudomásunk róla, hogy mi lesz a következő lépés az algériai kérdés végleges rendezésének útján. Annyi azonban bizonyos, hogy a miniszterelnök világosan látja a feladatokat.

„A Guy Mollet kormány utválasztása ezután fog eldőlni — írta a l'Humanité, a Francia Kommunista Párt lapja —, vagy a francia népek érdekeinek valóban megfelelő baloldali politika felé fog haladni, vagy pedig nem jelent majd egyebet, mint egy szakaszt a jobbra való visszakanyarodás útján. E kérdés megoldása jórészt attól is függ, hogy a néptömegek hogyan tudják majd érvényesíteni akaratukat.”

Ez a központi kérdés. Illetve az a nyomás, amellyel a közvélemény az új kormányt a nép törekvéseinek és érdekeinek megfelelő politikai állásfoglalásra és akciókra készíti. Kétségtelen, — amint azt Duclos elvtárs, a Francia Kommunista Párt titkára egyik nyilatkozatában, kife-

Az építőipar időszéri feladatai

(Folytatás a 3-ik oldalról)

A fentiekben az építőipar néhány alapvető feladatát vázoltuk fel egyrészt a kivitelezés megszervezéséről, másrészt a munkafolyamat megteremtéséről és a termelékenység növekedéséről. Mindezek a tényezők azonban függvényei az építkezések irányítását átfogó szervezésnek a tervezéstől az anyagellátásig ke resztül a kivitelezésig. Szüksége: hogy tervezőintézeteknél kellő időben megkapják a tervmegrendeléseket, hogy az építkezések tervai átgondoltan készüljenek. Alaposan kidolgozott tervek biztosítják, hogy az építkezéseket megfelelően látják e anyagokkal és azt, hogy kivitelezés közben nem válik szükségessé a terv megváltoztatása. Ez ugyanis ellátási zavart és kiesést, tehát önköltség emelkedést okoz. Szükséges továbbá az is, hogy a kivitelező vállalat kellő időben kapja meg a terveket és költségvetéseket, hogy anyagmegrendeléseit idejében eszközölhesse, munkaerőt és gépparkot nyújt a szükségletekhez mérten beütemezhesse és intézkedhessen a munkalep megkezdésére és megnyitására. Mindezeknek óramű pontos sággal kell történniük, mert minden hiba vagy késedelem eltolódást okozhat, ez pedig az építési vállalat többi munkáját is befolyásolja.

A kongresszus irányelvekkel valóra váltásával építőiparunk minden erejével arra törekszik, hogy megoldja az előtte álló feladatokat és mind több ipartelet, mezőgazdasági épület, erőművet, kulturális és szocialis célokat szolgáló intézményt adjon a hazának.

H a Mollet kormány politikájának minden vonatkozásában s így az algériai kérdésben elfoglalt álláspontjával is tükrözni fogja a népröpirat követeléseit és az ultrakolonisták manőverei ellenére is meg fogja valósítani az algériai kérdésben meghirdetett programját, akkor bizony számíthat a francia közvélemény támogatására, az egész nemzetközi közvélemény okoskénvére.

Földes Imre

Hirschl György, építészmérnök.